

Ииноотне
Петров
Съвсем

антоний
петров
СЪВСЕМ

Зит е
НОЛЪТ?

Българска
Първо издание

Тази книга излиза с любезното съдействие
на Фондация „ПРО ХЕЛВЕЦИЯ“
и на Център за изкуства „СОРОС“

© СЪВСЕМ
© Антоний Петров

библиотека КРЪГ THE BEST
корица и дизайн: мариян дзин

© ИК Литавра

ISBN-954-8537-86-9

София 2001

Първата ми стихосбирка „Съвсем“ излезе преди около 15 години, през вече далечната 2001 година. Тя беше своеобразен опит за завръщане към наречията и междуметията, които постоянно подценяваме и без които езикът несъмнено би бил далеч по-скучен, тромав и предсказуем. Опит за осмисляне през отказа от смислите. Текстовете в книгата бяха обособени в три цикъла, именувани „вместо“, „съвсем“ и „между“, а на задната корица стоеше един текст, който е напълно показателен за отношението ми към патриотизмите и национализмите, които за съжаление май е писано да преживяваме през XXI, освен пред XIX и XX век:

„Б-Я

на три морета
тристаен апартамент
една обща тоалетна”.

Стихосбирката стана факт благодарение на Радост Николаева, Издателска къща „Литавра“, Фондация „Про Хелвеция“ и Център за изкуства „Сорос“.

„Съвсем“ получи наградата за книга от автор студент в Националния студентски литературен конкурс „Боян Пенев“ през 2002 г. Пламен Дойнов коментира стихосбирката отвъд хоризонта на разбирането: „Антоний Петров поставя на изпитание способностите ни да говорим и той прави нещо, на което е способна само добрата нонсенсова поезия: да общуваме приятно, без да се разбираме”.

След тази книга направих още 2 стихосбирки („Вестибулария“, излязла в 1 книжно тяло със „Симбиоза“ на Красимир Вардиев и „Е_липса“). Първата ми книга с проза „Наръчник за творческо писане“, както и „Съвсем“, бе отпечатана от Издателска къща „Литавра“. Благодарен съм на Радост Николаева за това, че направи тези дебюти, а и много други възможни. Както и за това, че се съгласи да осъществим това електронно издание на книгата. Мерси и на Дидо и Катя, които са запазили екземпляр от книжното издание на „Съвсем“, нещо, което авторът не успя. Поради техния екземпляр дължа и удоволствието въпросът „чий е нощът“, гарниран с неумело графично рисуване с химикал, очертан наместо посвещение, да стои в основата на литературния ми труд. И да се налага да пояснявам, че Гогол няма нищо общо.

Изцяло добри думи заслужава и Росен Борисов и сайтът „Е-същност“, които работят за това литературата да достига до нови публики и текстовете да преминават отвъд смяната на информационните носители. Докато поезията на 90-те обговаряше по-често политическите и естетическите предизвикателства, онази в началото на XXI век изживяваше и преживяваше основно кризите на идентичностите, свързани с виртуалното. В този смисъл четенето от дисплей донякъде ѝ подхожда, както и на всяка друга литература въобще, с изключение на мащабните епоси.

Антоний Петров Димов

ПЪК
/ТО НЕ БИЛО/

докато простирам думи
през октомври несептември и май
някои спорят че е поезия
което е без отношение
към акта на ...
каквото и да е където
и да е когато
вече упоменах
релсите на простира като хоризонти
течаха покрай гълъбите
и мистифицираните спомени от 60-те на майка ми
между асамблеята и онзи изрусения от BEATLES
между НОВА ГЕНЕРАЦИЯ и нов фолк
течеше покрай Битие и Нищо и
житие и страдание диференцирано
по мустаците на ив./150/ и ФРЕДИ МЕРКЮРИ
течеше
до 1300 и 2000
и отвъд ...-ТО и ...-ТО
все тече ли тече
пък то не било времето

ХРОНИКА

едно време са писали на камък
аз го правя на тоалетна хартия
писали са за високото
имам страх от него
красивото само ме възбужда
морално манифестира
но в друго десетилетие
от 400 петилетки
бог е в отпуск
/по данни на Ницше/
извънземните са все анонимни
и никога не са от земята е
излезал делю хайдутин
из космоса
човек на луната
дядо коледа наистина съществува
никой не мисли
следователно
каквото си поръчаш
да бъдеш или да не бъдеш е
да имаш или да бъдеш за Фром
Дебеляновия пловдив е майна в hit.bg
но аз гарантирам
декларирам
че нямам клонинг
че аз съм аз
понякога
съм същия
във пета серия
свърхаз forever
се завръща
или или
или

дали
обичам Дали
мразя цигулки
китарите са мъртви
да живеят уокмените
поезията се прострелва в очите
и шоуто продължава
и светът против спина
и аз сам си избрах
и не е лесно
не е лесно
но
пак ще се срещнем
и вярвам във тебе
и даже тук там
да те жадувам аз
о кил кил
и други глупости
за душата
по аристотел
но зеленото се върти
ези или тура
ези
по ези
поезия

БАЛКАНИСИМО

*на станислав стратиев
заради «българският модел»
«упражнения по другост»
и «мотиви за кларнет»*

къдравия ми балканизъм финишира
някъде около задните части на европа
като населен полуостров
с излишна 1/2 за необитаем
която и без това си тръгна
за все по на запад от не си спомням
къде беше но със сигурност
към централното
понеже е въпрос на личен избор
свобода и самоопределение
а да не говорим за обратното въпреки
че и то е валидно там тук
от едно време net насам
ги има и такива
_bg идентичности
но и те са от онази половина
ако не е станала четвърт
тежко им
bul-bg

ВМЕСТО

родино
днес пак си говорих сам
и спорих с онези двамата
от трета и седма страница
на девет езика
сред които горно и долно лужишки
и ако те не бяха англоезични
сигурно нямаше да изпиша
повторно
SEARCH и WANTED
като
СВОБОДА и СМЪРТ

или друго продължение
от женски пол
с поне два ера
зад себе си

BULLgaria 2000

= 400 петилетки

= вяра надежда любов на нулева степен

= доминация на нула над две

= два̀сет тоалетни

/по една на всеки сто години/

= 1300 и още

150 ив.

/и други вярващи/

6 000 000

сме много

а в същност

45 стигат

пък останалите

сами да го смятат

на гарата за биволи

6-Я!

6-Я на три морета
тристаен апартамент
една обща тоалетна

ПРИКАЗКА В МРЕЖА В
ПРИКАЗКА В МРЕЖА В
ПРИКАЗКА

питър пан чатеше с палечка без да може
да я види понеже бяха от различни
приказки и неговото слънце винаги
залязваше преди нейното
а и усмивката и беше без тире редовете
и бяха по къси отговаряше в жълто
и понякога се подписваше като алиса а
и май предпочиташе онзи айнщайн
който го измести от приказката и му
начупи 98 прозореца английски
и му загни ябълката

високо ми е нищото
към метър и седемдесет
на най горния рафт
между бердяев и хиподил
точно под над смисъла е
без обложка
си няма корици
нито страници
лента флопи скелет
му липсват
за да го видя чуя подушат попипат
в ниското на гледните точки в мене
някакси сбъдвано
на дъното на кацата
повито
да си отпие битието
всичкото буквом
цифром до нула
незаченато още
е толкова ниско

ще си опитомя нищото
ще го разхождам на каишка
джафкащо
из аквариума за рибки плуващо
в множествено число
Надежда и Вяра ще му викам
в женски род
ако го измъкна от първо лице
Нищо няма да излезе

ПОНЕДЕЛНИК

днес е неделя
събота беше в петък
как да ти го кажа
четвъртък
се оказа
в минало време
мяу

О/бич/-АХ
-АМ те

в чинията
пак лежим и пъшкаме
между вторници саксии
безкръвно
КРА-сИВА си
сряда
тревиста грешка
и в този текст ги има
мъЖе с главно Ж
пък да не си засееш
друго си е да не го кажеш
направо
оттук
едно календарче моля

СЪВСЕМ

съвсем не е почти
или доколкото е все по въобще
е трудно да се осмисли
понеже е с гръб към книгата
и отказва да бъде в себе си
или или поне за себе си казва
че най често е въпреки
и извън от същото
в отсъствие /извинено и не/
отпуск /не и платен/болнични
командировка
лекции
стачка
медитация
конференция
семинар
университет
казарма
живот
и други форми на отсъствие между
смисъла и нищото
които трябва да бъдат преодялани

/СЪВСЕМ/

крещя ти го словото
да не ти е шепот
между бедрата
книжна лястовица
обеца да не ти е
на пъпа
по пътя стъпка
да не бъде
паве надгробно
цвете някакво
ужким за тебе
все от мене
искреност помпозна
помия патологическа

ми се повдига
повръща

да ти пикая
пука ми

ЕКСТРАЛИНГВИСТИЧНА СЕМИОТИКА

в тоя ми паратекст
бях съблякъл лексемите
синтактичните и пунктуационните излишества
изхвърлил вербалното
надмогнал речевото
метатекстуалното
вдигнал среден пръст като удивителен
рецептирах върху понятието
литературност

/с/ПОДЕЛЯНЕ

от мрамор си изваях тумора
да го храча по безграничното
tomorrow за да ме има
и ми е празна устата и чашата
от зъби и приказки от пепелника
все по изхабено
амортизирано да ми е
присъствието ерозирало от дъждове
от влажности в проценти
ако няма
и слюнка стига
за съществуване

МЕЖДУ

прострял плунката си като хамак
между клонките на интимното и ироничното

се залюлявам
по хоризонталата възнасям
с тъпа усмивка търкаляйки
към белозъбието
синеочието
към розовогърдието
от началната точка
с все по голяма амплитуда
от плюс до минус десет
години в разностилие или 9,5 по рихтер
ми пулсира
погледът по плакати и саксии
със и без кръстосани крака в наличност
или просто хипотетично

тази малина ще се запали ли
или само ще ми се хили

ЧАДЪРЪТ НА НОЙ

*„срещнах смисъла“
на по П И*

смисълът капе от устата ми
от водопада на думите
се стича в ниското
от най високата точка на нищото
се рони
сълзи като при блус
без да е липса
или въобще без
присъствие на Елипса
без кръговрат и завръщане
на насекоми около крушката
еднократно без без/С/_ и със
въжето към езика
след аутопсията в блатото на словото
в капката и вира
около бездънното
миг преди да ми го каже
изчислявам 3,14
по ъглополовящата на беждубедрения триъгълник
преповтарям есхатологията на правата
вяра в отвъдното или поне в
после за да ме има
понякога ползвам чадър

КАТАЛОГ НА КАЛТА

*виж калта между пръстите на краката си
„1984“ Оруел*

кърмя си го тоя цитат
от два месеца
мътя в задния джоб го дундуркам
повивам в нови думи
изхвърлям стари ничии
ненужни крия
докато проходи на два стиха
с ампутиран трети
бастунно ритмизиран
докато тръгне
на хайка за хайку заедно
групово да дебнем
на стотин страници в засада
докато се покаже нужното
от нечий джоб изпаднало
в калта до шапката
на словото

чакам в трета строфа
в стих сто
единицата пред двете нули
единицата между двете нули
разколебана влиза
последователно и в двете
словото изчезва
сезам умира
отвори се
искам да изляза

в първия стих теб още те няма
появяваш се във втория
за да те забележа
в третия се правиш на недостъпна
омръзва ми и те разсъбличам в четвъртия
повтаряме пет пъти петия
и за да не се банализира цялото
обръщаме страницата
където ни чака стих шест
идентичен на първия
и думи думи думи
листи
хартия
ще я запаля тая библиотека

КОЛАЖ

синонимно успоредно безразличие
от двата края на масата и времето
си разменяме изрязани погледи
вместо ръце си подаваме езици
със скука полепнала по ръбовете им
и пустота между дланите и буквите
слепяме споделена безтегловност
от двустранно без
и много преди
началото

ДВАМА

не за празното в чашата
а за нищото наоколо
ми се мълчи
за хората
по разбираемо
ако е пробита
и интензивно капе наоколо премълчаване
с все по бели листи
споделяне на хоризонталата
и гъделичкане надолу
по рецепторите
на бавни обороти
издишвайки непроницаемост
и публично безхаберие по двойки
зад чашите

СПАЗЪМ

/БЛУС № 1084/

спазъм е блусът
агония на чувствата
лазецо докосване
по гърба
но/к/тите драскат
ръката ми
минава през теб

СЪДЪРЖАНИЕ

ВМЕСТО

ПЪК /ТО НЕ БИЛО/.....	6
ХРОНИКА	7
БАЛКАНИСИМО	9
ВМЕСТО	10
BULLgaria 2000.....	11
б-Я!.....	12
ПРИКАЗКА В МРЕЖА В ПРИКАЗКА В МРЕЖА В ПРИКАЗКА.....	13

СЪВСЕМ

високо ми е нищото	14
ще си опитомя нищото	15
ПОНЕДЕЛНИК	16
СЪВСЕМ	17
крещя ти го словото	18
ЕКСТРАЛИНГВИСТИЧНА СЕМИОТИКА	19
/с/ПОДЕЛЯНЕ.....	20

МЕЖДУ

МЕЖДУ.....	21
ЧАДЪРЪТ НА НОЙ	22
КАТАЛОГ НА КАЛТА.....	23
чакам в трета строфа.....	24
в първия стих теб още те няма	25
КОЛАЖ.....	26
ДВАМА.....	27
СПАЗЪМ /БЛУС № 1084/.....	28
в началото бях аз.....	29

петров

б-я

на

три

морета

тристаен

апартамент

една

обща

тоалетна